

מאמרים ופרפראות

פרי עמלם של
הרבנים והרבניות
במושבים ובעירות

בלב אחד לאחדות

♥ העלון מופץ חנים להנאתכם ♥

העלון הנוכחי מוקדש לחברת דיילי גיווינג בע"מ בהנהלתו של
חברנו היקר ד"ר יונתן דונט הי"ו כהוקרה לעזרתו הנדיבה.

דברי פתיחה מאת הרב **נתן קאהן**,
יו"ר ומייסד ארגון "בלב אחד לאחדות"

דברי הרב

ובחגים, המטרה היא שהגוף ישמח את הנשמה,
ונביא על זה המשל של האדמור מבארדיטשוב
זיע"א בספרו "קדושת לוי"

פעם נחטף בן המלך על ידי שודדים. אחרי תקופה
ערוכה בשבי, קיבל הנסיך פתק בדרך-לא - דרך
שמקומו המדויק נודע לצבא המלך, והם בדרך
לחלצו. שמח הבן ורצה לרקוד, אבל איך הוא
ירקוד עם עצמו? היה לו בכיס בקבוק אראק,
והחליט למזוג לכל השודדים, וכולם שמחו. אלא
שהוא שמח בלבו עם האבא המלך, והם שמחו....
עם האראק!

כלומר שיהודי צריך לחפש עצות לעורר השמחה,
בין ביין, בין באראק, תלבושת יפה, וגם בצחוקים,
וכמובן בצחוקים כשרים שלו גולשים לדברים
זולים.

מסופר על צדיקים כמו הבבא סאלי זיע"א שנהיו
שיכורים, ולא יצא מפיהם אפילו מילה אחת של
הוללות, כי כל החיים שלהם חיו בקדושה. אנחנו
צריכים להיזהר יותר, "לא לצאת מהכלים" לגמרי,
אבל מותר ואפילו מצוה לעורר לעצמינו שמחה,
ואז לשמוח על הזכות שיש לנו להיות מחוברים
לבורא עולם על ידי התורה והמצוות.

במגילת אסתר מסופר איך עם ישראל ניצל מכליה
טוטלית בדרך נס שהיה מחופש בתוך הטבע של
אהבת המלך לאסתר המלכה. ולכן ציוו חכמינו
לשמוח שמחה עצומה ולהבין ולהעריך את ערך
עם היהודי. הגמרא מספרת לנו איך שבעקבות
הנס התקיימה כמין קבלת-התורה מחדש,
המסמלת את ייחודו של עמנו כעם הנבחר.

והי רצון שנזכה לשמחת פורים מתוך אושר,
עושר, בריאות ושלוות הנפש

ידיכם עוז,

הרב נתן קאהן

יו"ר "בלב אחד לאחדות" ומייסדו

לכבוד ידידנו אנשי המושבים והעיירות הע"י,
כשם שאהרן הכהן נשא את שמות שטים - עשרי
השבטים על כתפיו, גם אני נושא את שמות
המושבים אשר זוכים אנחנו להיות שותפים לאופי
הדתי במושב, כהמשך למסורת הסבים והסבתות
המייסדים שהגיעו לפה בשנות קום המדינה.
ואלו הם ידידנו בסביבות בית שמש; אשתאול,
בקוע, תירוש, צפריים, לוזית, עגור, זכריה, גפן,
נווה מיכאל, נחם, ישעי, גדרה, נס הרים, מחסיה,
צלפון, תעוז, תרום, כפר אוריה, צור הדסה,
ומבשרת ציון

וידידנו באזור גזר והסביבה: בית עריף, גבעת כח,
עזריה, יד רמב"ם, רמות מאיר, בית חורון, נעלה,
בית אריה, ומכבים רעות

וידידנו בדרום: בית הגדי, ניר עקיבא,
וידידנו בצפון: בית שאן, וארבע בתי כנסת בחצור
הגלילית

הפורים והצחוקים

שאל אותי מישהו מהשיעור "מה ענין הצחוקים
בפורים? חשבתי שהתורה מחייבת אותנו להיות
רק כאלו רציניים.."

"לא נכון", ענית לו, כי כתוב "עבדו את ה' בשמחה...
ברננה. ועוד המון כאלו פסוקים.

חשבתי להבהיר את העניין:

יש שמחת נתינה, ויש שמחה לקיחת האגואיסת,
כשהחשיבה היא רק על עצמו.

שמחת מצווה, שמחת לימוד התורה לעומק שמחת
חתן וכלה וכאלו דוגמאות נפולות תחת הכותרת
של שמחת הנתינה

שמחת הוללות, ריקודי עם, וכאלו הם שמחות
אגואיסטיות.

כשהתורה מצווה אותנו לסעוד ולשמוח בשבתות

תוכן ענינים

2 חינוך ילדים
הרב אופיר חיון
שליט"א

3 זוגיות
הרב נתנאל
ששון שליט"א

4 מה בפרשה
הרב יוסף אבנעים
שליט"א

5 אמונה וביטחון
הרב נתנאל
ששון שליט"א

6 סיפורים על
גדולי ישראל
הרב פוקס
שליט"א

7 הדרשן הצעיר
דבר תורה על ידי
תניאל אבוקרט

8 פינת המידות
הרבנית יעקובי
תחי'

9 פינת ההלכה
הרב יצחק
אמסלם שליט"א

10 מושקפיץ
קומיקס

12 חידה למחודדים
מי בתמונה

ריבוע זה מיועד לפירסום בריתות, אזכרות
ואירועים שונים, לפרטים פנו לדוא"ל / וואצאפ הנ"ל

העלון הבא יוצא בעז"ה לקראת ר"ח ניסן 30/3

לשליחת הערות ותגובות למערכת העלון, באותם
יידונים של המאמרים המוגשים אליכם בדוא"ל:

1@belevechad.org או וואצאפ מס': 054-3198448

חינוך אמיתי

לי קפה?" והיא היתה עונה: "בשמחה!".
היא היתה מביאה צנצנת קפה ואומרת
לו: "תפתח לי, משה". ולאחר שהייתה
מכינה לו את הקפה, הוא היה מברך
ואומר: "אין על הקפה של אשתי"

כשהתקרבו משה ורחל לחגיגות יום
הנישואין ה-50, החליטו השכנים, הזוג
הצעיר לקנות להם מתנה מקורית
:**מכונת קפה.** הם הביאו להם את
המכונה והזוג המבוגר הודה להם.
למחרת הגיעו שוב לבקר אותם.
הם ישבו בסלון, והנה משה שואל
את אשתו: "רחל, רוצה להכין לי
קפה?" והיא ענתה: "בשמחה!".
בני הזוג הצעירים היו
מסוקרנים איך היא תכין
מהמכונה. אבל רחל הלכה
להביא את צנצנת הקפה
הקבועה וביקשה כרגיל
מבעלה: "משה, בבקשה
תפתח לי" הוא פתח. והיא
הלכה להכין קפה.

כשרחל במטבח. שאלו בני
הזוג הצעיר את משה: "אתם
לא מסתדרים עם המכונה
שקנינו?"

משה לחש: "ששש...כשרחל אשתי
לא בבית, אני מכין לעצמי קפה
במכונה, אבל חשוב לי שאשתי תראה
כמה אני מכבד אותה. שתדע שהיא
מכינה את הקפה הכי טוב".

הלכו הצעירים למטבח, ושאלו
את רחל: "אולי תרצי שנסביר לך
איך משתמשים במכונה? כך לא
תצטרכי שמשה יפתח לך את צנצנת
הקפה" רחל חייכה ולחשה: "ששש...
אני יודעת לפתוח את צנצנת הקפה
לבד, אבל חשוב לי שהוא ירגיש הגבר
בבית, ושאיני צריכה אותו"

תמיד נזכור:

זוגיות טובה היא מתכון להורות טובה.

"פתאום..." הנמיך החבר את קולו. "נהיה
שקט! דממה! מה קרה? למה כולם
שותקים? כי למטה עולה ונשמע קול
דק ומתוק. כולם מקשיבים היטב. ומה
הם שומעים??? את הברכה שלך! את
הקול שלך שעולה עד לשם, למעלה.
ה' כל כך אוהב שאת מברכת אותו,
שאת אומרת תודה, שהוא השתיק את
כולם! ה' שמח כל כך שביתו ברכה כל
כך יפה !!

הילדה,

שהתרגשה מאוד, רצה אל המטבח
וביקשה מאימה "משהו, בשביל לברך
עליו..."

זו דוגמא של **הפעלה**. לגרום לילדה
לברך אבל בשילוב של **חינוך**. לא
בכפיה. בנעימות. בחוויה חיובית.

נחתום, כהרגלנו בסיפור: זוג צעיר
גר בשכנות לזוג מבוגרים בשם משה
ורחל

כשהיו מתארחים אצלם היה מתנהל
שם **טקס קבוע:**

משה היה שואל את אשתו: "רוצה להכין

לחנך ילד זה להתחיל תהליך של
התנהגות נכונה, כזו שאמורה להמשיך
איתו ולהשפיע על עיצוב התנהגותו
גם בעתיד - לאחר שהסתיימה פעולת
החינוך והילד עומד ברשות עצמו.
לפעמים אנחנו מפעילים את הילד. או
לכל היותר מאלפים אותו. זה נראה טוב,
אך בדרך כלל נשאר רק כאן ועכשיו...

משפחה התארכה בשבת אצל חברים.
הבת של החבר, ילדה כבת 4 החזיקה
בממתק וסירבה לברך עליו. פנה
האורח לחברו בעל הבית ושאל אותו
"כיצד, לדעתך, יש לחנך את הילדה
לברך?" "צריך לקחת ממנה את
הממתק!" השיב.

"לקיחת הממתק איננה
חינוך לברכות!" ענה
החבר. "לכל היותר יש כאן
פעילות מונעת, למנוע
מהילדה להתרגל לאכול
ללא ברכה".

"אבל זה הרי יגרום לה
לברך".

"אמת, אבל אין זה חינוך חיובי
לברכות. אם הילדה מברכת רק
כדי שלא להפסיד את הממתק,
עדיין זה לא אומר שהיא התחנכה
לברך", השיב.

"אם כך, נראה לי שלא הבנתי מה
נקרא אצלך חינוך. תראה לי איך אתה
מחנך אותה לברך!"

החבר פנה אל ביתו ואמר לה בערך
כך: "ה' הטוב אוהב אותנו מאוד, ולכן
הוא נתן לנו את כל הדברים הטובים.
אסור לנו לאכול בלי ברכה, כי זה
כאילו שאנחנו לא אומרים תודה,
הניחי את הממתק בצד. ותאכלי אותו
כאשר יהיה לך כח לומר תודה"

הילדה הסכימה לברך.

משסיימה, החל אביה מתאר בפניה
את השמיים המכילים גדודי מלאכים,
אשר שרים שירי הלל והודאה לה'

הרב נתנאל ששון שליט"א
מרא דאתרא מושב לוזית

זוגיות

המכתח לקשר בריא

סיפור אמיתי – כשהערכה חסרה, הכול מתפרק

הייתי עד לסיפור יוצא דופן, אולי קיצוני, אך כזה שטומן בחובו מסר חשוב יד יד טוב שלי היה **הבעל המושלם** - אדם חרוץ, מסור ונפלא. הוא היה זה שמבשל בבית, מכבס, מנקה, מטפל בילדים - הכול מתוך אהבה ודאגה אין קץ.

יוסאחד, לאחר 15 שנותנישואין ושמונהילדים קטנים, אשתו הודיעה לו שהיא רוצה לפרק את החבילה זה היה תמוה ומפתיע. **איך ייתכן שאישה תרצה לוותר על בעל כל כך מושלם?**

הידיד שלי, שהיה נסער ומבולבל, ביקש ממני לנסות לעזור לו להציל את ביתו. נעניתי לבקשתו וכשישבנו לשוחח, היא הייתה נחרצת בדעתה, ואף פיתחה תחושת תיעוב כלפי בעלה.

ניסיתי להעמיק ולברר מה גרם לה להרגיש כך, ואז היא התפרצה בבכי ואמרה: **"נכון, הוא היה הכול בבית. אבל אני? אני לא הייתי כלום! אני לא יודעת לגהץ- רק הוא! אני לא יודעת לבשל- רק הוא! הניקיון שלי לא מספיק טוב- רק שלו! הרגשתי חסרת ערך לחלוטין! כמו אפס מוחלט!"**

אז הבנתי שידדי היקר, בעל הלב הגדול, לא הבין דבר אחד פשוט - שאשתו משתוקקת להערכה מצידו, להרגשה שהיא שווה משהו. עד כאן הסיפור. **אנא, בעלים יקרים,** אל תיקחו מסיפור זה מסר לא נכון - **להפסיק לעזור בבית.** בוודאי שבעל צריך לעזור ולהיות חלק ממטלות הבית, אבל קחו מזה את המסר הנכון: **לתת לאישה את ההרגשה הטובה ואת הפרגון, את ההרגשה שהיא חשובה ומוערכת- זה החמצן שלה.**

"האוכל שלך הכי מיוחד!"
בבית שאת עושה הוא פשוט תענוג!
"הכביסה שאת עושה מריחה נפלא!"

תנו מחמאות! תפרגנו! זה
ישתלם לכם - ובגדול!

אדם נכנס לאולם אירועים, סביבו שולחנות מלאים במכרים. היכן הוא יבחר לשבת? באופן טבעי, הוא ייטה להתישב ליד האנשים שמעריכים אותו יותר מכל **אין אדם שאינו זקוק להערכה.** הערכה היא הכוח שמניע אותנו, הדלק שמעניק לנו מוטיבציה. כאשר אדם מקבל את ההערכה שהוא זקוק לה, הוא מתפקד טוב יותר, תחושת הערך שלו גדלה, והוא מסוגל לממש את הפוטנציאל שלו.

הרב יצחק הוטנר זצ"ל אמר שאדם שאינו מקבל את המינימום הנדרש של כבוד והערכה עלול להגיע לסכנת חיים. כאשר נשאל כיצד בכל זאת היו אנשים ששרדו את השואה, ואנחנו שואלים כיצד החטופים שלנו חוזרים מעזה בחיים לאחר שחוו התעללות והשפלה קיצונית, הוא השיב כי **הישרדותם נבעה מההבנה שהמתעללים בהם אינם בני אדם, אלא חיות.** ברגע שאדם אינו מצפה לכבוד מצד מי שמתעלל בו, הצורך בהערכה מהם מתבטל, וכך הוא מצליח לשרוד.

ההבדל בין האיש לאישה – הערכה כצורך קיומי

חשוב להבין שכולם זקוקים להערכה, אך הצורך הזה שונה בין גברים לנשים **האיש** אמנם צריך הערכה, אך הוא יכול לקבל אותה ממקומות שונים. אם במקום העבודה הוא זוכה לכבוד ולהערכה מצד חבריו, הוא יוכל לתפקד גם אם בבית אשתו אינה מעניקה לו את ההערכה שהוא מצפה לה. כמובן שזה ישפיע עליו, יגרום לו לתסכול, אך הוא עדיין יוכל להתמודד. **האישה** לעומת זאת, זקוקה להערכה בראש ובראשונה **מבעלה.** גם אם כל העולם יעריך אותה - אם מבעלה היא אינה מקבלת את הכבוד והפרגון שהיא צריכה, היא תחוש חוסר ערך.

הערכה עבור האישה היא כמו חמצן - בלעדיו, חייה אינם חיים.

מה בפרשה

פרשת ויקהל - פרה אדומה
הרב יוסף אבנעים שליט"א מרא דאתרא מושב לוזית

גם אם איננו מצליחים לעיתים לעמוד בה כרצוננו, לא נצטער ונסתכל על העבר כשלא הצלחנו, אלא נמשיך בכוחות מחודשים

בפרשה זו אנו מצווים לקחת אפר של פרה מיוחדת, פרה אדומה שצריכה לעמוד בתנאים מסוימים כגון שלא עליה עול ולא תהיה לה שתי שערות שחורות, על מנת לטהר את הטמאים. כל מי שנטמא למת או לקבר אדם או כנס לאוהל שיש שם מת צריך להיטהר מטומאה זו ע"י האפר המיוחד של הפרה האדומה.

ובפרשה זו נאמר: זאת התורה אדם כי ימות באהל כל הבא אל האהל וכל אשר באהל יטמא שבעת ימים. (במדבר, יט, יד) וחז"ל דרשו "אמר ריש לקיש מניין שאין דברי תורה מתקיימים אלא במי שממית עצמו עליה שנאמר זאת התורה אדם כי ימות באהל."

ונראה שהלימוד מהפסוק מהמילה "זאת" התורה הדרך לקנות תורה היא אדם כי ימות באוהל! להמית עצמו באוהלה של תורה. ואוהלים מסמלים את לימוד התורה כמו שמצינו אצל יעקב אבינו איש תם יושב אוהלים. וכן אצל יהושע שנאמר בו נער לא ימשיך מתוך האוהל.

אך עדיין צריך להבין, מדוע הפליגו רבותינו ז"ל בחשיבות ההתאמצות בלימוד עד כדי מיתה? ומה

הכוונה למות עליה? פעם שאלתי חבר האם הוא אוהב את התורה, אמר לי: אני מת עליה!! האם לך התכוונות חז"ל? ודאי שלא! מעלה גדולה לאהוב את התורה. אך רבותינו התכוונו שאדם יעמול בה עד כלות הכוחות! ממש עד שמרגיש מת מרוב עמל ויגיעה. כמו שהיום אנשים חוזרים מהעבודה עייפים מאוד. אומרים אני עייף מת! כך צריך ללמוד תורה! אך מדוע? מדוע לא ניתן ללמוד בכיף? למה למות! תחיה ותלמד בכיף! מה כתוב פה?

כל תינוק יהודי הרי לומד את כל התורה כולה ע"י מלאך שבא ללמדו (נדה לא:). ומיד לפני שיוצא לאוויר העולם. סוטר המלאך בפיו ושוכח את כל התורה שלמד! אם כן, מדוע לימדת אותו בשביל להשכיח ממנו? יש הרבה תשובות לדבר. לעניינינו, הוא לא עמל בתורה הזו! לכן על אף שיש לו מצוות לימוד התורה, אך התורה הזו לא ישנה את מהותו! התורה אינה רק ידע!

התורה שלומדים בעמל רוחני הוא זה שמשנה את כל מהותו של האדם!

כל אחד מבין שהמחשב כיום יודע את כל התורה כולה. מדוע לא מכבדים אותו וקמים בפניו? מאותה סיבה בדיוק, הוא לא עמל בתורה! אין לו דעת! הוא גולם שמנפיק מידע! אינו רוחני ולא עמל בתורה! העיקר זה העמל. מספרים על רבינו האר"י שהיה לומד תורה עד שהיה כולו מזיע! אפילו בחורף, מרוב עמל! החזון איש נפל פעם על הרצפה. שאלו אותו מה קרה? אמר להם תמיד אני משאיר קצת כוח מעמל התורה שאוכל להגיע למיטה. הפעם לא נשאר מספיק כוח מרוב עמל התורה! שנזכה לעמול בה - והיא תשנה את חיינו לטובה ולברכה.

ואחזור לעניין של פרה אדומה, טעמה של מצווה זו הינו אחד מסודות התורה, ונתגלה אך ורק למשה רבנו. אך בכל זאת יש משהו שחז"ל כן גילו לנו - הפרה האדומה באה לכפר על חטא העגל. כפי שאומר המדרש: "תבוא האם (הפרה) ותקנה את צואת בנה (העגל)" - ותכפר על עוון בנה. כלומר, מצוות פרה אדומה באה ככפרה על חטא העגל, שהינו אחד החטאים ששייכים לכל עם ישראל.

הפסוק בפרשת חוקת אומר כך: "זאת חוקת התורה אשר יצוהו ה' (במדבר י"ט, ב)

רש"י שם מביא: "לפי שהשטן ואומות העולם מונין (מצערים) את ישראל לומר מה המצווה הזאת ומה טעם יש בה, לפיכך כתב בה חוקה, גזירה היא מלפני, ואין לך רשות להרהר אחריה."

מסביר רבי לוי יצחק מברדיצ'וב - למה דווקא במצוות פרה הם מצערים אותנו? יש עוד מצוות שאין להן טעם והן בגדר חוקים, כמו כלאיים, שעטנז ועוד. הוא עונה, שהשטן רוצה לצער אותנו בטעם מצוות פרה - כלומר הוא רוצה שנענה לו שהיא באה לכפר על חטא העגל, וכך הוא יוכל לגעת לנו בנקודה רגישה, והיא אותו חטא-העגל, שהקב"ה כבר אמר עליו "וביום פקדי ופקדתי עליהם את חטאתם". כלומר להזכיר לנו את החטאים שלנו, את הטעויות שלנו, ובכך לצער אותנו. "לצער, ו"לעצר" - אלו הן אותן אותיות, כלומר - כשהאדם בצער, הוא בעצר, והדבר מחליש אותו ומוריד אותו למטה.

מצינו למדים שהדבר הכי חשוב בעולם הוא לימוד התורה מתוך עמל ויגיעה, וככה מלמדים אותנו ללמוד בשיבות. אך גם אם איננו מצליחים לעיתים לעמול בה כרצוננו, לא נצטער ונסתכל על העבר כשלא הצלחנו, או שנים שאיבדנו וכו', אלא נמשיך בכוחות מחודשים בכל יום מחדש לעמול בתורה הקדושה ובזכות זה נזכה לגאולה השלימה במהרה בימינו אמן.

שבת שלום ומבורך.
יוסף אבנעים, רב מושב לוזית

הרב נתנאל
ששון שליט"א

אמונה וביטחון

הקוד היהודי

ידעתי שהשוטרים המקומיים לא יהססו להשליך לבית הסוהר כל מי שיימצא מסתובב בלילה - ומשם הדרך לעולם הבא קצרה. בייאוש, הבחנתי בזקן היושב בפנית התחנה ומצחצח נעליים. חשדתי שאולי הוא יהודי. אך איך אדע? אם אשאל "האם אתה יהודי?" והוא לא יהיה יהודי - אוי לי! עמדתי חסר אונים, עד שעלה במוחי רעיון: **ניגשתי אליו ולחשתי: "שמע ישראל ה' אלוהינו ה' אחד"** אם הוא גוי - הוא לא יבין. אך אם הוא יהודי... המצחצח הגביה את עיניו, הביט בי ולחש בהתרגשות: **"ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד."** יהודי בוכרי!

11 יום התחבאתי בביתו. הוא לא הבין מילה ממה שאמרתי, כי דיברתי אידיש, אני לא הבנתי את שפתו, כי הוא דבר בוכרית, אבל דיברנו באצבעות - כי היינו מחוברים בלב.

באותו לילה, דמעות זלגו מעיניי. **אם הייתי גוי - כל קריאה שלי אליו הייתה חסרת משמעות** אבל שנינו ידענו - **"שמע ישראל" זה מה שמחבר אותנו.**

שם בפאתי בוכרה הבנתי את המן הרשע, את הבעיה שלו: **יִשְׁנֹו עִם אֶחָד, מְפָרֵד וּמְפָרֵד.** איך אפשר להיות **מפוזרים** ומפורדים ועדיין **עם אחד?** עם ישראל מפוזר על פני 127 מדינות, דובר שפות שונות, חי בתרבויות מגוונות - ובכל זאת, הוא נותר **עם אחד**. מהו הכוח שמחבר בינינו, שמעורר יהודי בלב אירופה לחוש אחריות כלפי אחיו שבקצה העולם?

החוט המקשר בין כולנו הוא **"שמע ישראל ה' אלוהינו ה' אחד"** - האמונה בה' שמלווה אותנו בכל מקום, בכל דור, בכל מצב.

כאז גם היום אנחנו צריכים לדעת, שכל מה שעובר עלינו הכל מסובב בהנהגה מדויקת להפליא של הקדוש ברוך. וכמו שבימי המן הרשע הכל התהפך עלינו לטובה, בעזרת השם גם בימינו אנו נראה בעיניים איך הכל מתהפך לטובה, ומאפילה נצא לאור גדול!

מגילת אסתר כשמה כן היא - **הסתר פנים**, הנהגת ה' שמובילה את העולם בדרך הטבע. הכל נראה טבעי ואנושי, אך כשמגיעים לסוף ומביטים לאחור, מגלים שהכל היה מסודר ומאורגן בצורה מדויקת על ידי הקדוש ברוך הוא.

כאשר המן ניגש אל אחשוורוש להלשין על היהודים, הוא אמר: **"ישנו עם אחד מפוזר ומפורד בין העמים"** חז"ל שואלים: מדוע נאמר **"עם אחד"** אם כבר צוין שהוא מפוזר ומפורד? הרי כל עם הוא אחד, ורק כאשר מדובר על שני עמים יש צורך להדגיש זאת!

המדרש מסביר שהמן ואחשוורוש ניסו להבין **מה סוד קיומו של עם ישראל**. איך ייתכן שיש עם המפוזר בכל רחבי האימפריה - 127 מדינות!

- ובכל זאת הוא נותר עם **אחד?** מה גורם לכך שאם קורה משהו ליהודים בהודו, אחיהם מצרפת, מרוקו או פרס מיד חשים לעזרתם?

גם בהיסטוריה המאוחרת יותר, ראינו זאת. כאשר הייתה **עלילת הדם בדמשק** לפני מלחמת העולם הראשונה, נזעק **סר משה מונטיפיורי** מאנגליה לבוא לעזרת היהודים הנרדפים. כשהגיע למלך סוריה, הלה שאל אותו בפליאה: **"אתה מאנגליה, מה לך וליהודי הכלוא בדמשק? הרי אם היה זה סורי נידון למוות, האם יבוא גוי מהודו לסייע לו?"**

והתשובה פשוטה: **עם ישראל אינו עם רגיל. משהו מאחד אותו.** ומהו אותו "אחד"? המן עצמו חשף את הסוד - **"ישנו עם אחד"** - מהודו ועד כוש, כולם אומרים **"שמע ישראל ה' אלוהינו ה' אחד."**

"שמע ישראל" שהציל חיים
הרב יעקב גלינסקי זצ"ל סיפר:

בימי המלחמה, נמלטתי ממקום למקום. הרכבות היו מלאות, והבריחה לעומק המדינה הפכה לאתגר של חיים ומוות. באחד הימים הגעתי לתחנת רכבת בבוכרה, ללא כרטיס וללא מכר שיכול לעזור לי. השמש שקעה, והבנתי שבקרוב אשאר חשוף ברחוב

הגאון רבי ראובן אלבז שליט"א ראש ישיבת אור החיים על הישיבה ועל הקשר עם ה'אור החיים' הקדוש

להקים ישיבה על קברו

לצאת החוצה לאחר השעה שבע בערב. עם רדת החשכה היה פחד אימים לצאת לרחובות. היו מסתובבים פה בחורים פוחזים שהטילו את חיתתם על האזור כולו. והנה במשך הזמן, בזכות ישיבתכם הקדושה, כולם הפכו לתלמידי חכמים ויראי שמים!"

בקירבת מקום התגוררו פושעים גברנים, שלא החוק איים עליהם, לא קציני המבחן, לא הרווחה ולא הסעד. אף אחד לא הצליח להרתיע אותם. אבל התורה הקדושה המסה את לבבם עד שברכות הימים הם הפכו לצדיקים גמורים. אנשים לא האמינו למשמע אזהרה: כיצד יתכן שפלוגי יושב ומקשיב לשיעור תורה, מי מעז לדבר אתו בכלל? אבל לימדנו אותו ואת חבריו קהלת, משלי, דניאל ואת דברי ה"אור החיים" הקדוש. התורה משכה אותם כמגנט, עד שלבסוף הפכו כולם להיות קדושים וטהורים. כל זאת בזכות האהבה שנטע ה"אור החיים" הקדוש!

לאחר מכן באו לישיבה קצינים בכירים. הם הרגישו חובה להגיע לבית המדרש, כדי לראות מי הם בדיוק הדתיים, החרדים והישיבות. הם היו יושבים פה בכל פעם שלוש שעות רצופות ומתבשרים מהתורה ומקדושתה. עם הזמן נרקמה בינינו ידידות קרובה, וכך החלו להזמין אותנו לשאת דרשות בבסיסי הצבא. הלכנו לצאלים, לשארם א-שיך, לרפידים, לצריפין ולמקומות נוספים בכל קצוות הארץ, וזכינו לקרב רחוקים ולהרבות תורה לזכרו של רבנו חיים בן עטר זצ"ל.

השמחה הגדולה שלנו היא, על כך שהקב"ה נתן לנו את הזכות להמשיך את תורת ה"אור החיים" הקדוש, ולחרוט את שמו של רבנו חיים בן עטר על הישיבה המאירה באור פני ה"אור החיים".

לאחר מלחמת ששת הימים, כשהעיר העתיקה נפתחה ליהודים, הלכתי לקבר ה"אור החיים" הקדוש וראיתי את שעוללו הירדנים לבית הקברות. הרשעים ניפצו מצבות רבות, אך בקברו של ה"אור החיים" הקדוש לא הצליחו לגעת.

היה עובד ערבי שהועסק בחברת 'בלובנד' ונהג להביא למנהל תלמוד תורה 'המסורה' מרגרינה שיוצרה במפעל. באחת מפגישותיהם, סיפר הערבי למנהל תלמוד התורה כי עיניו ראו ולא זר, כיצד שני ירדנים באו ועמדו לנפץ את המצבה, ולפתח התהפך עליהם סלע, והם מתו במקום.

"גם אני הייתי אמור לשבר את המצבה יחד איתם", סיפר

מימי חורפי היתה נפשי קשורה בתורתו של מאורן של ישראל, הנר המערבי, עמוד הימני, פטיש החזק ה"אור החיים" הקדוש. הייתי מתענג על הלימוד הקדוש בצורה נפלאה עד מאד. לאחר מלחמת ששת הימים, כשהעיר העתיקה נפתחה לכניסת יהודים, חפצתי לראות את מקום ישיבתו הקדושה של רבנו חיים בן עטר. מקום שעל פי השמועה התגלה בפניו אליהו הנביא זכור לטוב.

שמעתי כי המקום נמצא בשכונת הארמנים, ומה השתוממת לראות כי בית מדרשו של ה"אור החיים" הקדוש הפך לאורוות חמורים גדושה ברפש ובזוהמה.

במהלך השנים קמו בארץ ישיבות רבות, אבל איש לא הקים ישיבה על שמו של אדוננו הקדוש, רבנו חיים בן עטר זצ"ל, אשר היה מהדר אחר יהודים שהתרחקו מעל פני ה' ומביאים ללמד תורת אלוהים חיים. באותה עת גמלה בלבי החלטה, כי בעזר ה' אבנה מקום תורה לזכר איש האלוקים הקדוש הזה. ואת זאת חפצתי, לקרב את עם ישראל, לאהוב כל יהודי הרוחק ביותר ולהסתכל על נשמתו החצובה מכסא הכבוד.

ואכן, תכף לאחר מלחמת ששת הימים הקמנו את הישיבה. בתחילה יסדנו שיעור תורה שהתקיים מדי שבת, ולאחר מכן שיעור תורה שנאמר בכל יום, כדי לקרב את ישראל בעבודת אהבה לה' ולתורתו.

ה' נתן לי את העז ותעצומות הנפש להיכנס למקומות שונים ומשונים, ולמשוך לבית המדרש צעירים שהיו משחקים ברחובות עם סגריה בשבת...

ישנו יהודי חסיד, ראש ישיבה נכבד, המתגורר בשכונת לישיבה. הוא אב למשפחה ברוכת ילדים ומרובת הוצאות, ולמרות זאת הוא תורם לישיבה סכום נכבד מדי חודש בחודשו.

כשנפגשנו שאלתי אותו בתמיחה: "אני מתפלא על כבודו, הרי יש לך בנים רבים, שעליך לתמוך בהם, מדוע אתה מתאמץ כל כך למען הישיבה?"

"תדעו לכם", השיב לי שכני ראש הישיבה בהתרגשות, "אני מחשב זאת כדמי חסות, אני חוסה בצילכם..."

"אתה חוסה בצילנו?!" התפלאתי, "מדוע?"

"כי לפני הקמת הישיבה, הילדים הקטנים שלי לא היו מעזים

על פני חצי מהשטח העומד לרשות הישיבה כיום. אבל היתה התנגדות מהשכנים, ונוצרו מניעות רבות. התאזרנו בסבלנות, פיצנו את התושבים שגרו באזור בדמי מפתח ואת בעלי החניות והמפעלים שהיו מסביב. אט אט, הסירו כולם את התנגדותם, והבניין החדש קם ונבנה באותן אבנים של הבניין הישן.

תורתו של רבנו חיים בן עטר מכרזת עליו בכל העולם כולו. בכל מקום ובכל עדה לומדים בספריו הקדושים. בכל בתי החסידים לומדים בכל יום שישי ובשבת את פרוש ה"אור החיים" הקדוש.

ומאחר ותורתו מכרזת עליו, זכאי הוא לנסים ולנפלאות שנעשים בכח למוד תורתו, וכן בזכות הסיוע והתמיכה בישיבה ובמוסדותיה, שהוקמו לזכרו וקרויים על שמו. הדבר ברור כשמש בצהרים - אדם המתחבר לאור העליון הזה, רואה ישועות גדולות.

אברכים, בעלי בתים ואנשי עסקים רואים ישועות גדולות עד מאד. אנשים שבורים ורצוצים עלו מעלה, וגורלם התהפך לטובה.

(קטעים מלוקטים מתוך הספר 'משכני אחריו')

הערבי, "אבל אמרתי כי אינני מוכן לעשות זאת, ונמלטתי על נפשי, וכך נותרתי בחיים!"

אי זה בית אשר תבנו לי

הגאון הקדוש רבי גרשון מקיטוב זצ"ל, גיסו של ה"בעל שם טוב" הקדוש, שעלה לארץ ישראל, שאל את ה"אור החיים" הקדוש, מדוע הוא מדבר עם אנשים שאינם יראי שמים. השיב לו רבנו חיים בן עטר: "מה אעשה, כך היא דרכי לקרב את הרחוקים!"

זו היתה דרכו של ה"אור החיים" הקדוש אשר קרב רחוקים והחזירם לצור מחצבתם, וזו היא דרכם של מוסדות הישיבה הקרויה על שמו של ה"אור החיים" הקדוש.

ה"אור החיים" הקדוש כתב במפורש במכתביו, כי כל אלו שימשיכו ויתמכו בישיבתו, הוא ימשיך עליהם בתפילתו, הן בחיותו והן לאחר שילך לעולם שכולו טוב. ואכן, כל מי שסייע ביד ה"אור החיים" הקדוש ראה פלאות.

כך אירע גם בהקמת ישיבתנו הקרויה על שמו. אנו לא עשינו מאומה, רק הושטנו את היד, והצדיק פעל עבורנו.

בתחילה חשבנו להקים בנין עבור מאה וחמשים תלמידים,

הדרש הצעיר // מאת התלמיד יהודה דוד מושב נחם

משותפי שיעורי הנוער מוזמנים לפרסם דבר תורה בקצרה | לפרסום פנה למדריך שלך

שואל האור החיים הקדוש: למה דווקא פה הוצרך לומר ויקהל הרי בכל דבר שצווה ה', משה הקהיל

שאלה 2: למה נאמר "ששת ימים תעשה מלאכה" עם צירי הרי נכון יותר לומר תעשה עם פתח

שאלה 3: חכמים למדו מזה שהסמיכו את פרשת שבת לפרשת המשכן, שבשבת צריך לנהג כמו שעשו במשכן ולכאורה למה? מה הדמיון ביניהם

תשובה: הג"מ אומרת סותר על מנת לבנות הוי סותר כי זה כמו במשכן שבנ"י היו סותרים את המשכן על מנת לבנותו במקום אחר. ולכאורה הרי הם כל הזמן בנו את המשכן במקום אחר אם כן למה זה נחשב ל"סותר"? אלא זה כמו שזוג הלכו לטייל בעולם ולקחו איתם את התינוק שלהם וכי יעלה על דעת שהתינוק יידע לדעת מהמקומות שהם טיילו? הרי וודאי שלא. כי מבחינתו הוא לא עזב אמו לרגע. ואם כן כך גם כן בנ"י הם עם הקב"ה כתינוק עם אמו "כגמול עלי אמו" וגם אם השתנה מקום המשכן אנחנו מבחינתו באותו המקום

שאלה 3: מיושבת בששת ימים אדם הולך וטורח על פרנסתו להביא פרנסה ואז באה השבת ומזכירה לו שיתבונן שהכל זה מהבורא יתברך וזה נלמד מהמשכן שהם היו קבועים עם הקב"ה

שאלה 2: מיושבת נכתב "תעשה" בצירי זה בא ללמדנו שכל מה שאתה עושה בששת ימים זה נעשה על ידי הקב"ה

שאלה 1: זה בא לרמז שכולם נמצאים במקום אחד ומה שמאחד אותנו זה שאנחנו תחת השגחה פרטית ובשבת שאתה נעצר וחושב על ההשגחה הפרטית

תשובה: הגמרא לגבי מלאכת סותר קובעת "הסותר על מנת לבנות הוי סותר"

פינת המידות

הרבנית
יעקובי תחי'

אמא למה אני מתחפש/ת השנה?

מלבוש גבר, כי דבר זה מזיק מאוד בנפש וגם לקטנים".

לסיום הוסיף הרב פינטו שליט"א על מעלת יום הפורים המתקרב: "וישים האדם מול עינו שביום פורים אפשר להשיג השגות עצומות, וכל הפושט יד נותנים לו. והקב"ה נותן דברים שבמשך השנה לא נותן. זה זמן של ישועה ורחמים, וודאי בדרך שאדם רוצה לילך, מוליכים אותו. ואם אדם הולך בקדושה, הקב"ה מוליך אותו בקדושה ובטהרה".

אי לכך נשים יקרות שבחוכמתן אתן בונות את ביתכן לכן לא ניתן לחג הקדוש הזה שעליו נאמר: "פורים כ כיפורים" לעבור ללא שימת לב ובפרט על הנשמות הרכות המופקדות בידנו.

ניתן לקבל רעיונות לתחפושות מיוחדות אצלי בטלפון
050-4138028

מעריכה מאוד

מ. יעקבי

**אם אדם
הולך
בקדושה,
הקב"ה
מוליך אותו
בקדושה
ובטהרה"**

פורים בפתח והחיוך נמתח
על פנינו, אוריה קלילה
ושמחה זורמת בגופנו רעש
הצלול מרשרש כל היום, מיני
מתיקה בכל פינות הבית (כאילו
אין את פסח בעוד חודש בדיוק)

ילדים מבקשים

אמהות ואבות הוגים רעיונות מתחילים גזירות
והדבקות והנה יצאה לה תחפושת מעשה ידי ההורים.

אך יש גם כאלה שפשוט לחנות הולכים ורוכשים,

**האם חשבנו פעם האם כל תחפושת מותרת? האם
התחפושת משפיעה על נשמתנו או נפשנו?**

אז כן, מאחורי התחפושת מתגלם עולם שלם בנפש
האדם גם בעולם הפסיכולוגיה אומרים שהתחפושת
מספרת לנו מי מאחוריה, והבאנו לכם מההיבט
הפסיכולוגי ומההיבט הרוחני,

1. מסכה או תחפושת יכולות לגרום לאנשים לכופף
נורמות חברתיות

2. התחפושת שתבחרו מספרת משהו על האישיות
שלכם וחז"ל באים ומספרים לנו דבר מדהים! כי
התחפושת יכולה להשפיע על הנפש שלנו.

הרב שך התנגד מאוד לתחפושות של רשעים כגון:
המן, מחבל וכו'

והעיד על כך שבמסיבות פורים שהיו עושים בישיבה
כל מי שהתחפש להמן עזב לבסוף את דרך ה' רח"ל.

והנה מדבריו של הרב יאשיהו פינטו שליט"א:

בסיכום דבריו, מורה האדמו"ר הרב פינטו לבני קהילת
"שובה ישראל" כיצד ראוי להתחפש הלכה למעשה:
"והנה נשתדל לנהוג בקהילתנו הקדושה, שאם רוצים
לחפש הילדים יקפידו רק לדברים קדושים צדיקים
וחסידים, להחדיר בילדים הקטנים אהבת השם ויראת
שמים, וודאי לא יחפשו את הילדים לדברים לא טהורים.
וכן יקפידו שלא ילבש איש מלבוש אישה ולא אישה

שאלות ותשובות בהלכות פורים

שאלה:

אדם שתענית אסתר קשה לו מאוד להמשיך בצום, ולפני קריאת המגילה (אחרי צאת הכוכבים) רוצה לאכול פרי או לשתות נס קפה עם חלב, האם רשאי לעשות כן?

תשובה:

הרמ"א (בסימן תרצ"ב) כתב שאסור לאכול קודם שישמע את קריאת המגילה אפילו אם התענית קשה עליו.

נחלקו הפוסקים האם אכילת עראי כמו פירות וירקות או עוגה פחות מכביצה גם בכלל האיסור, וכן לשתות נס קפה עם חלב, ויש מתירים בזה גם אם לא קשה לו התענית, וכך דעת ה"חזון עובדיה" (עמ' צה) וסיים: שהמחמיר שלא לטעום כלום קודם קריאת המגילה, תבוא עליו הברכה.

שאלה:

מי שיש לו מגילה כשרה ונפלה המגילה מידו לרצפה האם צריך להתענות?

תשובה:

מי שנפלה המגילה מידו לרצפה, אין צריך להתענות אבל יתן פדיון תענית לצדקה כ"כ בספר "חזון עובדיה" (עמ' עח) וכדאי להתייעץ עם מורה הוראה מה הסכום של פדיון תענית.

שאלה:

האם אישה חייבת ליתן מתנות לאביונים ביום פורים, ובאיזה צורה יכולה לקיים מצוה זו?

תשובה:

מבואר בפוסקים, שגם אישה חייבת ליתן מתנות לאביונים ביום הפורים, מאחר וגם נשים היו באותו הנס עוד מבואר בפוסקים, שאשה נשואה בעלה יתן עבורה מתנות לאביונים וראוי להקפיד שהבעל יודיע לאשתו שנותן עבורה מתנות לאביונים ביום פורים.

שאלה:

האם מותר ליתן את הכסף של מתנות לאביונים לגבאי או הרב של בית הכנסת לפני פורים בכדי שיתן ביום הפורים?

תשובה:

מבואר בפוסקים שמותר ליתן את המתנות לאביונים לרב בית הכנסת או לגבאי בכדי שיהיה שליח ליתן את המתנות לאביונים לרב בית הכנסת או לגבאי בכדי שיהיה שליח ליתן אותם ביום פורים. ויש בזה מעלה גדולה של מתן בסתר שהנותן לא יודע למי נתן, והמקבל לא יודע ממי קיבל, וגם שבדרך כלל הרב או הגבאי יודעים מי הם אביונים שנצרכים ביותר.

שאלה:

האם אפשר לקיים מצות משלוח מנות ומתנות לאביונים אחרי שעשה סעודת פורים או שיש לעשות דווקא לפני סעודת פורים?

תשובה:

מעיקר הדין אפשר לקיים מצוות אלו כל יום פורים על כל פנים יש להקפיד לכתחילה לעשות קודם משלוח מנות ומתנו לאביונים ואחר כך לעשות סעודת פורים.

כחוש מורשקהניץ

מאת: אבימי

כתב: דן ברלב

זהלך הסיפור:

הכומר אוסקר טון, דמות אנטגוניסטית מרכזית בסיפור, שונא יהודים ידוע המנסה בכל כוחו לחבל בהצלחתו של מושקפיץ ובמעמד הקהילה היהודית בעיירה. הוא רואה בהמצאת השעון על תוכניותיו לשמר את השליטה וההשפעה שלו על האוכלוסייה המקומית. אוסקר טון מגייס את עוזרו הנאמן והערמומי, מרלו, למימה סבוכה להרוס את השעון. אחת התחבולות הראשונות היא הפצת שמועה שהשעון מסוכן ויכול לגרום נזק למשתמשים בו. הכומר משתמש ברטוריקה פומבית כדי להציג את מושקפיץ כממציא רשול ואפילו מסוכן. בהמשך, הכומר מחליט לפעול ישירות ומנסה לפרוץ לבית המלאכה של מושקפיץ בלילה כדי לגנוב או להשמיד את המנגנון המרכזי של השעון. הוא שולח את מרלו עם כלי פריצה ותוכנית מפורטת, אך מושקפיץ, שהבין מראש את כוונותיו, מתקין מלכודות שמסכלות את הניסיון. בואו ביחד מידי חודש ללוות את הדמויות למקומות המסתוריים ולעזור למושקפיץ לטרוף את מזימותיהם של המתנכלים אליו.

הבציה היא שקשה מאד להעיר אותי בבקר.

באתי אֶלֶף לִפְנֵי שָׁבוּעַ עַם בְּצִיָּה, כְּדִי שְׁתַּפְּתֶר לִי אוֹתָהּ. בְּתוֹר גִּבְאֵי בֵּית הַכְּנֶסֶת אֲנִי אִמּוֹר לְקוֹמֵ מִקְדָּם מֵאֵד כְּדִי לְהַכִּין אֶת הַמָּקוֹם לְמִתְפַּלְלִים. חֲשׁוֹב מֵאֵד שְׁאֲנִי אֶתְעוֹרֵר בְּזִמְנִי

ופה חשבת על שֶׁעוֹן מִיָּחָד בְּמִיעוּ... שֶׁעוֹן כְּזֶה שִׁיעִיר בְּמִיָּחָד רַק אוֹתִי, וְאוֹתִי בְּלִבְדוּ!

הצצתי לִי שֶׁעוֹן מְעוֹרֵר הַרְעוּשׁ בְּאִפְסֵי עֶצְמָתִי בְּמִיָּחָד. אֵךְ הַבְּצִיָּה, שֶׁאֵינֶנּוּ רוֹצִים לְהַעִיר אֶת כָּל הַשְּׁכֵנָה יָחַד אִתִּי בִּ-בֶּבְקָר.

אֵךְ אִמְרָתִי לָךְ שֶׁיִּשְׁנֶה בְּצִיָּה נִסְפָּת. הַשֶּׁעוֹן יַעֲוֹרֵר אוֹתִי אֲבָל אֲנִי פֶּשׁוּט אֲכַבֶּה אוֹתוֹ וְאֶחְזֹר לִישׁוֹן.

תמריץ לנוער
שאלת אתגר

חידה למחודדים

בין הכותרים נכונה יוגרל פרס שווה ערך יפה.

תשובות ניתן לשלוח בוואטסאפ למס' 054-3198448 // או במייל: 1@belevechad.org

רוני קנה בערב פורים "ספריי שלג" בחנות לאביזרי פורים. הספריי מותז על בגדים ולאחר כמה דקות מתמוסס ונעלם. רוני לקח את הספריי למסיבת פורים וכמו כל החברים - התיז על המשתתפים. אך לאחר כמה דקות קרה משהו מוזר ועצוב... במקום שהספריי ייעלם, הוא נשאר על הבגדים ולא רק נשאר. הוא גם הוריד צבע מכל מה שנגע בחומר וקיבל את ההתזות!!! התברר, שבטעות החומר שהיה בבקבוק הינו לא אחר מקצף אקונומיקה!!!

רוני טוען להגנתו שקנה בבקבוק עם כיתוב "ספריי שלג" בחנות לאביזרי פורים. ולא חשב לרגע על משהו אחר. החברים שניגשו איתו למוכר בחנות קיבלו מהמוכר את אותה התשובה פחות או יותר "מוזר מאוד. פעם ראשונה שקורה כזה דבר. הכיתוב על הבקבוק ברור מאוד "ספריי שלג - חומר מתאדה" החברים מבחינתם מבקשים שמישהו ייקח אחריות וישלם על הנזק.

מי לדעתכם צריך לשלם על הבגדים שניזוקו:
רוני. המוכר. אולי חצי חצי. ואולי אף אחד?
נסו להתאים לשאלה את אחת התשובות שהכי נראית לכם.

1. רוני אשם, כיון שלא בדק קודם.

2. המוכר אשם, כי הוא מכר מוצר לקוי.

3. אף אחד לא אשם.

4. תלוי אם רוני לפני גיל בר מצווה שאז פטור. או אחרי, שאז חייב.

תמונות נוסטלגיה מהתקופה הראשונה
של ארגונינו "בלב אחד לאחדות"

מי בתמונה?

קבוצה במושב עם הרב אפרים גורביץ הי"ו

כך התחיל הפעילות עם הרב אופיר חיון שליט"א
בביתו של ערן אליהו בכפר אוריה לפני כ-15
שנה. היום - רובם של המצולמים משתתפים
בשיעור קבוע מידי יום ראשון בבית מר ערן
אליהו הי"ו במושב תרום